

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף סג.

מחבת צפה ומעשיה קשין, ועי' רש"י כאן ובחומש ויקרא ב' ה' שהיא נעשית קשה כיון שהמחבת שטוח השמן נשרף, אמנם ברמב"ם מעה"ק יג' ז' ביאר דכיון שלמחבת אין שפה עושין אותה קשה, עי"ש בנו"כ, ועי' טהרת הקודש מה שתלה מחלוקתם בגירסאות במשנה, ובחי' הגרי"ז הקשה דלפי הרמב"ם אין מעשיה מוכיחין עליה דהר יכול לעשות עיסה רכה במחבת וקשה במרחשת, ועי' שיעורי רי"מ דשינוי המציאות אף שאין שינוי דין הוא המעשיה מוכיחים עליה.

ועי' קרן אורה שדן אי מחבת לאין לה תוך למה נקראת כלי, ועי' מקדש דוד ג' ה'.

מספקא להו, בבאור ספיקם של בית שמאי, עי' רש"י ב' פירושים ובתוס' ובשיטמ"ק.

תנור תנור שני פעמים להכשיר מאפה כופת, ובשפ"א מסתפק אי מתנדב מעשה כופח יוכל להביא מעשה תנור דיתכן שזה בכלל זה ולא להיפך.

וכשרות בבית פאגי, עי' פרש"י ורבינו גרשם, ע"ע תוס' וברעק"א, ועי' עולת שלמה.

תוד"ה וכשרות, במה שהקשו והביאו דרשא ד'מאפה תנור לומר דבעי כלי, עי' טהרת הקודש ועולת שלמה, וע"ע חזו"א כה' ד'.

שיהא הקדישן לשם תנור, ועי' זבח תודה ושפת אמת למה הרמב"ם השמיט לדין זה.

ולא שניים ושלושה קרבנות, עי' הגהות הרא"מ הורויץ מהם 'שלשה' הא גם לר"י לא הוו אלא שנים, ועי' מה שביאר בבאור מחלוקתם, וע"ע מצפה איתן בע"ב.

ע"ב

רצה להביא וכו', ועוד נ"מ במחלוקת ר"י ור"ש עי' מנחת חינוך קטל' ב', ובמנחת אברהם כאן עמ' ריח' פליג עליה.

ובוללן וקומץ משניהם, ומהו דין הבלילה בשמן, והלא דינים רק להיות משוחים בשמן? בגרי"ז באר דהבלילה כדי שיוכל לקמוץ משתיהן, ובעולת שלמה, קרן אורה וטהרת הקודש כתבו דהכוונה שמושח כל אחד בפני עצמו ואח"כ מערבן יחד, ועי' נתיבות הקודש למה בעי קמיצה משתיהן יחדיו.

איכא בינייהו דאי עבד, עי' ר"ג וברש"י, (עי' חי' הגרי"ז), ועי' קרן אורה בבאור 'דיעבד'.

פרק רבי ישמעאל, עי' בסדר המשניות דפרק זה הוא פרק עשירי לאחר פרק שתי מדות וקודם לפרק שתי הלחם, וכן הוא הסדר הנכון דעדיין לא השלים דיני המנחות, ועי' מלאכת שלמה י' א' שהוכיח מדברי התוס' דגירסתם היתה כגירסת הגמרא שלנו.

עומר היה בא וכו', ובאור זה הלשון הוא על פי מש"כ המנחת חינוך שב' טו' שהביא מהתו"כ דבעומר כתיב לרצונכם ללמד שאין כופין, ועי"ש מה שדן בחידוש זה.

בשבת משלש סאין, והנה בפסחים נח: נחלקו רש"י ור"ח אי בזמן המקדש יכל לחול פסח בבד"ו וכאן משמע להדיא כרש"י דאם העומר בשבת פסח חל ביום ו'.

תוד"ה רבי ישמעאל, במה שנקטו שכתב הפשוט תחילה, עי' חק נתן ורש"ש שהקשו מסיפא, וע"ע שו"ת חת"ס ח"ו צט'.

רבי חנינא סגן הכהנים אומר וכו', והא דלא אמרינן הכי בכל הקרבנות הקרבים בשבת, כתב המקדש דוד כה' ב' דרק במכשירי הקרבן אמרינן הכי, וכן לא אמרינן שיקצרו שניים יחדיו כי אז מרבה באנשים.

ובחול בשלושה וכו', והטעם פרש"י כדי לפרסם הדבר, וברמב"ם בפיה"מ כתב כדי למהר הדבר, ועי' טהרת הקודש מה שנו"נ בדבריו.

בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל אחד בקופה אחת, ובחול בשלוש קופות ושלוש מגלות, ועי' מפרשי המשנה שדנו למה ברישא הקדים מגל לקופה ובסיפא היפך הסדר.

מוטב שירבה במלאכה אחת בהרקה ואל ירבה במלאכות הרבה, והנה מצד החשבון אין חילוק בין עושה מלאכה אחת הרבה להרבה מלאכות, אלא הכל הוא דין דרבנן, וכן נקטו השאגת אריה סי' נט' ובקרן אורה, ולגבי איסור דרבנן עי' גליון מהרש"א על הר"ף בשבת צד: לגבי הוצאת המת.

רש"י ד"ה ואל, ובמלאכות לא נקט רש"י דש ומעמר, ועי' אגלי טל דש כה' י' ומעמר א' ג' ועי' מקדש דוד כה' ה'.

תוד"ה מפשיט, במה שכתבו שדין זה בכל קרבנות ציבור ולמה נקט דווקא פסח?, עי' שפת אמת ובקרן אורה.

"החיזוק היומי"

מרחשת דאתיא רחשי וכו', והנה ידוע בשם גדולי החסידות דשם החודש 'מרחשוון' נקרא כך שהוא לשון רחישת שפתיים שעדיין רוחשות מתפילות הימים הנוראים, ועל זה הביאו את הפסוק 'רחש ליבי דבר טוב וגו', שבעוד שהלב של האדם הומה ורוחש מתפילות הימים נוראים שיעשה טוב, ואין טוב אלא תורה, וזהו החיזוק שיש עלינו לקחת לקראת זמן החורף הארוך הבעל"ט.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.